

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 998

гр. София, 02.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **1935** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпило искане от Л. С. – ст. юрисконсулт в СО – Район „П.“, в качеството на пълномощник на Кмета на СО, за допълване на Решение №7778/16.12.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските, с искане на Столична община да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. От изложеното в постъпило на 27.01.2023 г. писмо, депозирано с оглед дадените от съда указания, може да се направи извод, че претенцията за допълване на решението е направена от името на СО, ответник в производството, чрез процесуалния ѝ представител, съгласно приложеното пълномощно. В искането са изложени доводи, че ищецът дължи разноски при отхвърляне на иск с правно основание чл.1 ЗОДОВ, подробно мотивирани в същото и в писмото от 27.01.2023 г.

Насрещната страна Б. В. Т. в представен на 31.01.2023 г. отговор оспорва искането с доводи за неговата недопустимост и неоснователност.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 22.12.2023 г., а искането е входирано в съда на 09.01.2023 г. Същото обаче е изпратено по пощата, като на приложения плик не е ясно на коя дата е изпратено. На лице са два печата с две различни дати – 05.01.2023 г. и 06.01.2023 г. Не е ясен и печатът на приложеното от молителя известие за доставяне. Предвид това съдът счита, че искането е подадено в срок и същото е допустимо. Разгледано по същество, то е неоснователно по следните съображения:

С Решение №7778/16.12.2022 г., постановено по настоящото дело въпреки

отхвърлянето на исковата молба, съдът е приел, че не следва да присъжда в полза на ответника своевременно претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прието е, че разпоредбата на чл.10, ал.4 ЗОДОВ (в редакцията съгласно изм. и доп., публ. ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) е неприложима в настоящия случай, доколкото съгласно §6, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ, този закон се прилага за иски молби, предявени след влизането му в сила, а исковата молба е подадена преди това – на 26.07.2017 г. Приложимата правна уредба - чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ (в относимата редакция) не предвижда ищецът да дължи на ответника заплащане на разноски и възнаграждение за процесуално представителство, поради което не е налице основание на Столична община да бъдат присъдени такива.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в искането за допълване на решението не обосновава различен от изложения от съда в същото извод относно недължимост в случая на разноски от страна на ищеца в процесната хипотеза.

В чл.10 ЗОДОВ се съдържат изрични разпоредби за разноските в производствата по този закон. Тази изрична законова регламентация на отговорността за разноски изключва приложимостта на чл.143, ал. 3 АПК и чл.78, ал.3 ГПК. В разпоредбата на чл.10 от ЗОДОВ е направено категорично и ясно разграничение между разноски по делото, държавна такса и адвокатско възнаграждение. Описани са и случаите, в които е допустимо възстановяване на такива разходи. В относимата съгласно §6, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ към датата на предявяване на иска редакция разпоредбата на чл.10, ал.2 ЗОДОВ предвижда, че ако искът бъде отхвърлен изцяло, както е в настоящия случай, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. В тази разпоредба не е изрично предвидено заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника, което е различно от разноски в производството. Доводите на молителя за разширително тълкуване на разпоредбата са неоснователни. При наличието на ред, въведен от законодателя с разпоредбите на специалния закон е налице неприложимост на общите разпоредби за дължимост на разноски, регламентиран в ГПК и АПК.

Действително, с изм. и доп. ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. на чл.10 ЗОДОВ е въведена нова разпоредба – ал. 4, която регламентира възможността ищеца да заплати на ответника възнаграждение, ако е бил защитаван от юрисконсулт. Тази норма обаче, съгласно разпоредбата на §6 от ПЗР на ЗОДОВ се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, като неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. В случая, доколкото исковата молба е подадена на 26.07.2017 г. е налице неприключило производство по смисъла на §6 ПЗР на ЗОДОВ, при което Столична община няма право на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното искането за допълване на Решение №7778/16.12.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Столична община, депозирано чрез пълномощника Л. С. –

ст. юрисконсулт в СО – Район „П.“, за допълване на Решение №7778/16.12.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: